

PLAGUES Seo/BirdLife ho ha comunicat al departament d'Agricultura perquè es potencie la lluita biològica contra l'espècie invasora

El capó reial, contra l'amenança del caragol maçana

- ➔ Detecten que un ocell en auge procedent de Doñana es menja fins i tot els exemplars adults del mol-lusc
- ➔ Els arrossaires viuen dies tensos d'alerta coincidint amb la germinació de la planta després de la sembra

TERRES DE L'EBRE Redacció / ACN

El capó reial, una espècie arribada de Doñana al delta de l'Ebre que ha proliferat espectacularment durant els últims quinze anys, es pot convertir en un dels depredadors naturals més efectius contra la plaga del caragol maçana que afecta el tram final del riu i els arrossars, i no només perquè, com altres animals de la fauna del delta, ha incorporat el gasteròpode invasor a la seua dieta, sinó, sobretot, perquè pot ingerir els exemplars més grans. Així ho ha constatat l'organització ecologista Seo/BirdLife durant les últimes setmanes. L'entitat considera necessari potenciar la lluita biològica contra la plaga que es torna a mani-

festar amb l'increment de temperatura. De fet, aquestes setmanes els arrossaires estan en alerta i alguns ja n'han patit l'atac en alguns terrenys. Pocs dies després que comencés la sembra, la presència de la plaga ja s'ha fet evident en algunes zones, on les postes i el nombre d'exemplars són nombrosos. La imatge de clapes d'aigua sense cap tija al costat de zones més verdes delata la presència d'aquesta plaga a poblacions com l'Aldea. La séquia mare, que abasteix la majoria de camps, també mostra senyals evidents de la presència del caragol, amb nombroses postes que podrien eclosionar durant aquests dies: el moment en què germina la planta és el més vulnerable a l'atac del

Un capó reial, cruspint-se un caragol maçana. / X. CURTO

mol-lusc.

Alguns pagesos miren de prevenir l'atac amb l'ús de productes químics, tot i el cost elevat que això els comporta, i substàncies com la cianamida càlcica estan donant un bon resultat.

SE'LS EMPASSA SENCERS Però la

lluita biològica, que fins ara no ha rebut gaire cobertura de les administracions, pot revelar-se com un front important en el combat de la plaga. "Quan la biodiversitat és elevada, a poc a poc l'ecosistema reacciona contra les espècies invasores i cada vegada més espècies s'alimenten de caragol maçana", valora el responsa-

ble de la Reserva de Riet Vell, Ignasi Ripoll. Carpes, ànecs collverds, gavines de pota groga o taus han introduït el caragol maçana a la seua dieta, tot i que en la majoria dels casos es mengen els exemplars més petits. Per això, d'entre totes les opcions, Ripoll assenyala el capó reial o pòlit negre, com es coneix al Delta, com el principal aliàt potencial, ja que podria actuar contra exemplars adults i reproductors que s'empassa sencers. El capó reial ha multiplicat pràcticament per deu la seua presència des de la seua arribada a la zona fa uns quinze anys enrere, passant d'uns 200 a més de 2.000 exemplars. Això s'hauria produït bé per factors relacionats amb el canvi climàtic o, també, per l'abundància de recursos alimentaris, com el cranc roig americà -plaga que també compta amb moltes aus de la zona com a depredadores- i ara, més recentment, el caragol maçana. Seo/BirdLife ha posat aquesta informació en coneixement del departament d'Agricultura, que és qui ha tutelat els plans de lluita contra el caragol maçana. ■